

## Kvindens politiske Valgret.

*Indgivet Andragende.*

En Deputation fra »Dansk Kvindesamfund« blev den 9. Juli modtaget af Konsejlspræsidenten og Indenrigsministeren, til hvem den stillede følgende Forespørgsel:

»I Anledning af det nye Ministeriums Tiltræden tillader »Dansk Kvindesamfund« sig herved at forespørge, om Regeringen vil arbejde for politisk Valgret og Valgbarhed for Kvinder, og særlig om Regeringen ved et eventuelt Forslag til Ændring i Grund-

loven vil lade denne omfatte Grundlovens §§ 30 og 31 saaledes, at disse ogsaa kommer til at gælde for Kvinder.«

Begge Ministrene tog meget velvilligt imod Andragendet og henviste til deres Stilling til Spørgsmaalet under sidste Rigsdagssamling. —

Konsejlspræsidenten udtalte det Haab, at Kvinderne, naar vi om 3 Aar skal have Folketingsvalg, da maa have politisk Valgret. —

### Jeg kom — jeg saa — og blev besejret.

Det er sjældent, at forandret og forbedret Syn paa en Sag har voldt mig saa megen Glæde, som den, jeg kunde drage hjem med fra Kvindestævnet i Silkeborg.

Naar jeg nu ærligt vil bekende de Tanker, jeg mødte med angaaende Kvindebevægelsen og Dansk Kvindesamfund som Led i denne, saa er det ikke alene, fordi man ved en Omvendelse føler Trang til at skrifte; men ogsaa fordi jeg tror — ja, desværre véd — dermed at give Udtryk for saa mange unge Mænds ikke ukendte, men langt fra selvgrundede Bedømmelse af Kvindebevægelsen.

Jeg har nu siden disse Dage i Silkeborg spurgt mig selv, hvorfra jeg i Grunden havde faaet mit tidligere Syn paa Sagen, og jeg maatte indrømme, at det kun skyldtes den triste, traditionelle Tankegang, der i Tvivl om Kvindens Rækkeevne og Plads udenfor Hjemmet sætter hende ud af Spillet i det offentlige Livs Samfundsspørgsmaal.

En manglende Forstaaelse af den udviste Drivkraft i Suffragetternes undertiden noget drastiske Kamp har for mit og vel ogsaa for manges Vedkommende været til Stede og som Følge deraf dikteret overlede Domme.

Og det gamle, skeptiske Syn paa Dansk Kvindesamfund. Ja, det har jeg faaet under Indtryk fra forskellige mer eller mindre kedelige Lokalforeninger, hvor man ved Møderne kun saa gamle Damer og kun

i det væsentlige hørte Sy-Snak og The-Tisken.

Vel var det forkert ud fra disse Lokalforeninger at dømme Dansk Kvindesamfund som Helhed. Med Skam at melde maa jeg bekende det.

Naar der ved Mødet i Silkeborg af en enkelt socialdemokratisk Røst blev hævdet, at Forhandlingsmøderne havde vist, at Dansk Kvindesamfund næsten var ved at forbene i Konservatisme (det var vel Meningen, selv om der brugtes en mere modereret Udtalelse) saa synes jeg, det er urigtigt.

Jeg — og flere unge — der var mødt med de samme Tanker om D. Kvindesamfunds uhyggelige Konservatisme blev i al Fald glædelig overraskede ved at finde den rette Radikalisme, der fremfor noget taler til Ungdommen og Fremtiden.

— Da jeg rejste fra Stævnet, var det med Ønsket om, at mange unge kunde have overværet disse Dage.

Der vilde da være sket mange Omvendelser lignende den, jeg oplevede; og D. Kvindesamfund vilde have faaet tilført ikke blot nye Medlemmer, men ogsaa baa- de Medkæmpere og kan hælde ad Aare Forkæmpere i Kvindebevægelsen.

Til Slut kun dette: Kunde der ikke i Lokalforeningerne Landet over gøres noget mere for at vinde Ungdommen?

Nogle Overvejelser desangaaende kunde jeg — om Bladet tillader det — senere have Lyst til at fremsætte.

Jeg kom — jeg saa — jeg besejredes, og jeg er glad derover.

Med Tak!

*Johannes Thomsen.*  
Redaktionssekretær.